17.05.2014 г. / 22:53:53

Вяра

Велики понеделник

Проклеване на смоковницата. Фрагмент от стара стенопис. Косово. Сърбия

На Велики понеделник евангелистите ни разказват как Божият син влязъл в Йерусалимския храм и го намерил пълен с търговци.

Обхванат от свещен гняв, Той прекатурил масите им, а тях самите изгонил, защото храмът е дом за молитва, а не тържище. (Мат. 21:12-13, Марк 11:15-19; Лук.19:45-46).

Във Велики понеделник Църквата прославя св. патриарх Йосиф - син на св. патриарх Яков и предобраз на Иисус Христос. Йосиф бил продаден от своите братя на пътуващи за Египет търговци. Там, в чуждата нему страна, той преминал през множество страдания, но фараонът го направил втори по

власт и положение в цялото царство (Бит 41:38-46). Подобно на Йосиф Господ Иисус Христос бил предаден от евреите на езичниците, бил измъчван и страдал заради човешките грехове.

Църквата ни предлага да размислим също над образа на безплодната смокиня (смоковница), която изсъхнала след като била прокълната от Господ (Марк 11:12-14, 20-26, Мат. 21:18-22). ''Всяко дърво, което не дава добър плод, бива отсичано и хвърлено в огън'' (Мат. 3:10).

Така и ние ще бъдем осъдени, ако не живеем в молитвено общение с Бога, не се стремим да се усъвършенствуваме във вярата, не се изпълваме с добродетели, и не принасяме духовни плодове.

Тропарь на Великий Понедельник

глас 8

Се, Жени́х гряде́т в полу́нощи, и блаже́н раб, его́же обря́щет бдя́ща, недосто́ин же па́ки, его́же обря́щет унива́юща. Блюди́ у́бо, душе́ моя́, не сно́м отяготи́ся, да не сме́рти предана́ бу́деши и Ца́рствия вне затвори́шися, но воспряни́ зову́щи: Свят, Свят, Свят еси́, Бо́же, Богоро́дицею поми́луй нас.

Кондак на Великий Понедельник

глас 8

Иа́ков рыда́ше Ио́сифова лише́ния. Той же до́блий седя́ше на колесни́це, я́ко царь почита́ем, еги́птяныни бо тогда́ сласте́м не пораб о́тав, возпросла́вляшеся от Ве́дущаго челове́ческая сердца́ и Посыла́ющаго вене́ц нетле́нный

СТРАСТНА СЕДМИЦА

ВЕЛИКИ ПОНЕДЕЛНИК, ЗА МОЛИТВАТА

Бъдете будни и се молете, за да не паднете в изкушение

(Мат. 26:41)

Благослови, отче!

Християни, знаете ли как моряците, като наближат с пълен кораб някое пристанище, полагат големи усилия и внимават да не ударят кораба в някоя скала, за да не изгубят целия си предишен труд. Така и ние, колкото повече наближаваме края на поста, през тази Велика и последна седмица, която се нарича Велика заради великите Божии чудеса, които се случиха през нея, когато Христос победи дявола и помири хората с Бога, трябва да се трудим още повече с пост, молитви, милостиня, правда, кротост и други добродетели. За това и ние, щом като сме получили през тази седмица толкова блага, трябва в знак на благодарност към Бога да прекараме цялата тази седмица в пост, бдение, молитви и милостиня, всеки според силата си. Както правят и православните царе, които през тази седмица затварят съдилищата, преустановяват всяко съдебно дело и пускат затворниците. Така трябва и ние, през тази седмица да проявим милост, към сиромасите и да тичаме в църквата да слушаме Божието слово, и да се молим за греховете си, както казва апостол Павел: Непрестанно се молете (1 Сол. 5:17) и внимавайте с ума в молитвите си. За това нека не ни мързи, а винаги да бъдем будни и да се молим на Бога за греховете си денем и нощем, когато е най-голямата тишина откъм домашни смущения. Така правел и цар Давид, който, макар да бил украсен с багреница и корона, и да е имал толкова много светски задължения, пак ставал посред нощ, и се молел на Бога (вж. Пс. 118:62, 55, 6:7, 62:7, 87:2 и др.). Денем от много светски грижи нямал време да се помоли на Бога, но когато всички хора спели на дебели постелки и се обръщали от една страна на друга, тогава цар Давид отправял към Бога горещите си молитви, за които получил прошка от

Бога и помощ против враговете си по време на война. И щом като той бил цар и се молел толкова много, ние грешните, какво да направим? Той бил цар, а живеел по-свято от монасите, защото храна му били неговите денонощни сълзи (вж. Пс. 41:4), с които всяка нощ измивал леглото си и се уморявал от въздишки (вж. Пс. 6:7), очите му винаги били украсени със сълзи, като с бисери и осъмвал с плач и молитва. Така се молел на Бога и апостол Павел, когато бил затворен в тъмницата. Така да правим и ние винаги и на всяко място. Защото, когато имаме чисто сърце, тогава можем навсякъде да се молим на Бога и в къщи, и на път, и в съда, и в морето, и на всяко място винаги можем да получим прошка, щом се молим с чисто сърце. А най-вече тази седмица трябва да прекараме в пост, милостиня и покаяние, с които тук ще получим всички блага, а там ще наследим Небесното царство с помощта на нашия Господ Иисус Христос. Нему слава във вечните векове, Амин.

---

buditeli.info © 2017